

голѣмъ страхъ. Мнозина ся нападвахъ по пѣтищата, бѣхъ біени, ограбены и осѣдены на насилственнѣ работѣ или погубени. Тѣ вслѣдствіе на това, събирахъ ся на Богослуженіе многочисленно и въоруженны. Частни свидѣтели на истиннѣ-тѣ възставахъ отъ врѣме на врѣме и раздувахъ въглища кой-то бѣхъ близо до изгасваніе. Тѣи *Конрадъ Стіенка* въ Прагъ, както и *Іоаннъ Милитишъ* († 1374) и *Матей отъ Іановъ* († 1394). Послѣднѣй-тѣ не е писалъ само противъ мързость-тѣ на запусѣніе-то кое-то причинихъ свѣщенници-тѣ и монасы-тѣ въ църквѣ-тѣ Христовѣ, но и прѣдрече на краля *Венцель* въ присѣдствіе-го на мнозина отъ благородны-тѣ, каквы боеве ще станѣтъ въ Бохеміѣ заради религіѣ-тѣ; каквы мѣчнотіи ще има наслѣдникъ-тѣ му *Симизмундъ* да надвѣе, и какъ слѣдъ това единъ немощенъ народъ безъ орѣжія ще въстане, и ще ревнува за истиннѣ-тѣ религіѣ, ще ся умножава толкози побного отъ колко-то ще ся притѣснява. «Но отъ всички-тѣ стоящи тука само единъ ще види това.» Тойзи единъ былъ *Венцеславъ*, кой-то и на глубокѣ-тѣ си старость разсказваше това прѣдсказваніе на братія-та кога-то ся присѣдини съ тѣхъ. Но тѣзи трима ся придрѣжахъ още къмъ Господствующѣ-тѣ църквѣ.

По голѣмѣ бѣше дѣятельность-та на *Іоанна Хуса* единъ благочестивъ и искусенъ проповѣдникъ и профессоръ въ Прагъ. Чрѣзъ прилѣжно-то изслѣдованіе на Св. Писаніе той бѣше вече намѣ-